



== SALUT PÚBLICA == INTERESSOS POPULARS == ARTS Y LLETRES ==

Redacció y Administració: carrer de Ronda de la Universitat, número 6, Barcelona.

— VENTA: 25 exemplars, 1 pesseta; Un número, 5 quartos. — Surt a llum los divendres ab tota regularitat. — SUSCRIPCIÓ: Espanya, 4 rals trimestre; Extranjer, 16. —

LO PRINCIPI D'AUTORITAT

De nos jours, on allie volontiers au minimum de conviction le maximum d'intolérance.

G.-M. VALTOUR

No hi ha monomania mes grossa y cas clínic de mes dubtós pronòstich que aquell que està revestit del principi d'autoritat.

Jamay cap autoritat, per molt popular que siga, es una individualitat de las moltes que hi han escampades pe'l nostre planeta y que acumulades constitueixen la societat civil; es un ser diferent de la especie humana, y no consta, per mes que sembli estrany, ni en la obra que inmortalisà a Darwin ab sas perseverants investigacions de la misteriosa naturalesa, ni en las que son deixeble Hæckel s'ha inspirat seguintli las petjadas.

Y es que la selecció natural, en la impotencia de produhirla, deixà aquesta tasca pe'ls inventors de la teologia, y per tots aquells que habentse abeurat en tan profitosas fonts, fou precis que establissen dit principi constituint las nacionalitats baix lo tripode de un papa, un rey y un deu, això es, un intérprete de las veus del cel, un executor de sa justícia y un jutje imaginari ó siga la X de las matemàtiques. Be es veritat que hi ha un altra X (lo dimoni); pero aquest com aquell, com no produheix ni consum, està solzament ficat dintre d'aquells caps estrets de sentit comú, y que a no ser un dogma de fe las torturas de l'infern, las inventarian ab tanta ó mes fruicció que no ho feren las llumaneras del cristianisme; las demés calamitats que l'acompanyan son sos accessoris indispensables (gent pera batejarnos y per romprens la crisma), y sa mes ferma base es la ignorancia. A sos mes entusiastas defensors se'ls coneixien de la antigua Roma baix lo nom de pretorians, de genisars en Turquia, y en Espanya, als mes exaltats realistas se'ls titularen manolos en temps de Fernando VII; avuy n'hi ha de varis colors, a contar desde'l groch, estigma de la vilessa.

Tan sols la obra lenta del avens ha pogut corcar los fonaments d'aytal imperi en comandita.

La idea primordial del principi d'autoritat brotà del cervell del mes atrevit y brutal, y aquest fou lo primer rey; pera assegurar-se son benestar creà sacerdots que l'ungissen, y a rodejá d'un cercle d'employats de tota mena que's convertiren en executors de sos innumerables capritjos; los uns constituïren l'apostolat de

la propaganda parlada; los altres l'apostolat del terror y de la conquesta; tots plegats imposaren sa omnimoda voluntat al productor; los ministres de la religió l'instruhiren en abstraccions vuydas de sentit; la noblessa l'utilisà pera cavall de montura.

Viciada la societat en tals costums, no s'ha pogut concebir cap sistema de govern que no tingués com a bras executiu lo principi d'autoritat, y desde la mes alta administració fins a la mes baixa, tot gira y funciona partint d'aquest criteri.

Molt han fet los enemics de las velluries pera soterrarlo, mes tant las preocupacions com la indolencia s'han rigut de sos estorsos. Tot-hom desitja manar; s'tothom afalaga la idea de ser amo ó sub-amo; qui no pot ser centurió vol esser decurió; fins los burots tenen format un agregant concepte de si mateixos.

Y com malaltia contagiosa que tot ho invadeix, no hi ha obstacle que s'hagi oposat a son pas accelerat, puig que en los establiments industrials ha vegetat aquesta especie de deu casolà conegut ab lo nom de majordom, y que viu entre nosaltres, aferrat com lo musclo a la roca.

Ja vos ne guardaréu prou d'estornudar en sa presencia, puig ho considerará com un acte revolucionari y vos plantará al carrer.

No es cap presunció sino al contrari es cosa certa, que aquell que té autoritat pera fer y desfer no es ell mateix; las circunstancias l'han cambiat.

O sino observin la diferencia que hi ha entre'l Cánovas ministre y'l Cánovas no ministre. Ab tot y ser la soberbia número hu, es notable la desproporció.

Y a tots aquells a qui l'atzar ha enlayrat a qualsevol esfera se'ls coneix a tret de fusell.

Lo rasgueig mes característich de sa cara son dos crechs naturals dibuixats a aldós extrems de sa boca y que s'allargan fins a mitja barba fent que aquesta conservi certa tivantor cap-a-vall; acció natural contreta per la costum de parlar ja autoritaria ja desdenyosament; los generals, magistrats, bisbes y arcabots son un patró acabat en lo referent a las esmentadas senyas.

Desde las alturas olímpicas de son orgull tot es pla; pera ells no hi han montanyas ni serras; cap obstacle s'oposa al llamp que enclou sa ayrada destra, sempre prompte a llenarlo contra'l desgraciat que tinga prou atreviment pera posar sos actes en tela de judici.

Quant lo pacient, — aixís ho hem de dir, — se troba en tal estat patològich, es terrible; mes frenètic que una gossa de cria, no pot sufrir

que ningú puili sense son permís ó aixecant lo dit com la ganalleta d'estudi, quan ballant de peus lo demanan ab aquesta especie de signe al professor pera satisfèr alguna necessitat natural.

Tals son los miracles que fa obrar la idea exagerada del apreci de si mateix.

Ab los possibits de semblant malaltia, una inspecció facultativa hi aniria al pel, puig son completament dignes de un minucios estudi frenopatich.

Ficantlos dins d'un manicomi, subjectantlos a banys continuats y aplicantlosli la moxa al castell, potser la ciencia's cambiaria com una mitja y llavors serian sers aprofitables.

W. ***

DE SALLENT A IGUALADA

Y VICE-VERSA

VIATJE MISTERIOS D'UN PASTOR Y UNA DONZELLA

escrit per

Juanito Casallá

(Continuació)

Aquí teim ja al museal desota dels florits abens, amo d'un remat de cabres tocantlos lo fluvial. Y meditant y entant cada dia mes ab llans, això feu que una setmana ants a hantia a Salient. Quina vinya hi van trobà ell y dos ó tres companyas que ja feya un grapat d'anyas que s'hi guanyavan lo pa. Ab la llet de las ovellas que cada vespre monyia de diner si'n recullia quin negoci ab las femellas! Lo Peo, que tot això veya, tot pastorat ineditava, y cada dia rotava, y ab copa al pit se desfeya, perque filla, era un devot d'aquells que no hi ha avuy dia. Per la iglesia's jugeria fins los torros del capot. Y encara viu persuadit de que té riquesas tantas, perque la àngela, santa y sentas sens decaans l'han protegit.

Un dia, mentres lo sol fonia ja la rosada, entremitj de la enramada ell tocava'l fluvial. Tot de sobte, prop dels pins veu passà una guspa moosa de gran cabellera rossa y de llavis carmesins.

Él aquella nena arserida
va quedant enamorata,
y abandonant lo remat



Je n'hi paga la embotida,
Corria boig, casi cec,
saltant boixos y argelagas,
malessas, torrens y utagags,
sens tenir gens de sumerç,
Per hi arribà devant d'ella,
y volent d'amor lo pagà,
la convidà a fer un trago
ensenyantli la botella.

—No'n vull beure, fora injust
tastar d'això, jo no'n bech.
—Tanta, sí, tres començ
que tantelló t' darà gust—
Y ella encor que a resistia
ell sens decaçar la pregava,
tots que per últim lograva
tot allò que pretavia.

Y al fi d'aquella conversa
va resultarne que ls dos
van fer un tracte molt honrada
tant per ell com... vice-versa.

L'endemà se'n va sabé
que aquella nena embocada
n'era del pastor muntada
y ella hi venia molt be.
L'amor dels dos tant creixia,
qu'ell va resoldre sens treva
posar-la a casa seva
y ho va logrà l mateix dia.

Y ja l tenim disfrutant
muntant llet y fent matons,
entre aquelles relacions
que en extrm agradau tant.

La niteta cada dia
s'anava posant mes bona,
fins a semblar una dona
de molta categoria.

Lo poble sense parà
be comentava tot això,
com si aquesta funció
passés ab un capellà,
y entre aquelles marmaneyras
que se'n començà n'la apena,
i a parlar que la nena
començava a fer ulleracs,
y com un llamp quan s'entent
per la terra ab gran malícia,
va corre aquesta noticia
pe'ls encontorns de Sallent.

Un vespre abans del portal,
quan del rosari sortian
las boyetas, y tenian
las ovelles al corral,
asseguts en un pedró
s'estavan tots dos a l'hora,
mentres ell a la pastora
li anava parlant així:

—Roseta, tinc de marxar,
y t' que mes me desconsola,
es que deixant aquí sola
no faràs sino plorar.
Plorar, lluny del costat meu,
no mes pots fer; creu te planyo,
per mes que, si no m'enganyo,
tornaré dintre temps breu.

Mira, aquesta carta m'ha dit,
qu'és d'un amic d'Igualada,
que sera molt avinuda
la fira d'aquest istiu;
que hi fagi sens mes excuses,
que com los anys anteriors,
s'hi presenten molts pastors
y gitanos andalusos,

que son tots los seus marits
uns comerciants molt ricacos,
que negocian ab matxos,
ab anyells, nous y cabrits.
Sont així, demà passat
me arreglaras lo sarro,
y tant si fa sol com no
tinc pipi ab lo remat.

Al cap de dos ó tres dies
t'escriviré una carta, Rosa;
si a tu t'passa alguns cosa
corrents a dir m'ho envias.
A'n allí jo miraré
d'estarhi una temporada;
avuy aquí no m'agrada,
avuy aquí no'n convé.

He notat que aquesta vila
ab nosaltres dos fa bromas,
y la major part dels homes
ja'ns tenen de cap d'esquita.

Ja ho veus, ara reflexiona
si no convé fugir d'aquí.
Roseta, ja no si fi
lo que dels dos se'ntretona.
Miram de salva'ls romeros
que t'poble'n's llença a tot' hora—
Y afligida la pastora,
perdent del rostre 'ls colors,
llençava un plé' angelical
mullat ab gotes de llet.



y en comptes de mira' al cel
se mirava l' desavant.
Van alçar del pedró
muntats tots dos pe'ls darrers,
y tot passant lo rosari
van fura a dins del pla.

La escena mes culoniant
va ser a casa la nena,
Allí va ser una escena
espantosa, horripilant.
Tota la familia a taula
s'estava, quan ella, trasta,
sens alçar un moment la vista
sen de sobre la paraula,
y ab las llagrimes als ulls
los diu:—Pareu, jo me'n vaig—
Vulcia saber per què ho feig?

Temo, llegit aquets lletres—
Y entregant li un escrit
que era firmat del pastor,
tots van fer una suspensió
y l van llegir desongit.
Deva així: «Hona, conté,
per millorar nostre estat,
que vingas al meu costat
tan prompte com paga sé.

Tu ja sabe que me salut
no'm permet viure tot sol;
sola tu'm pots tura' el consol
que dies ha tinc perdut.
Vine a parar de l'inhom;
deixa que t'nom te crinquin;
deixa que t'volgo publicui
calumnias contra t' teu nom.

Aquí ab altres mercaderes,
que son gent sana y tranquila,
viuràs com una Roseta
sens tenir gaires quefers.
Aquesta companya tan bromista
te faran viure trespada,
y a la vila d'Igualada
no hi tindràs estons tristes,
y ab nostras trassas y manyas
podrém ocultar, sense dubte,
aquell secret que a tu t'quita
y t'rosega las entranyas.

Los pares sentint això
van tornar-se tots vermells,
y arrencant 'ls cabells
van llenç' un crit de doló.
—¡Infeliss!—n'aculmaven
entre singlota d'agonis,
y al veure com escupia
molt mes se desesperaven.

—Nostra vida has fet amarg,
ton nom has volgut malmetre,
tot per volertes enrecometre
ab gent que la sab molt larga.
Pero tu la pagaràs.
Vésten, deixens al diví,
que n'treudrem millor profit
sentos lluny del teu embràs.—

—¡Infeliss!—n'aculmaven
entre singlota d'agonis,
y al veure com escupia
molt mes se desesperaven.



Avergonyida la filla
tocava l' dos d'aquell llach.

afiliantes epoch-epoch
los boiros de la collita;
y tot passant pe' carré
deya, fent molt mala cara:
—Podré jo pagarla cara,
per a casa may tornaré.

Faga un vespre molt dolent,
quan la afligida Roseta
ab lo vent y la malata
s'allunyava de Sallent.
Una quanta que la varen veure
varen seguir-la ab pregicas,
y avans d'arribá a Manresa
molt cansada ella'n va saure.

Allí passà un breu instant
placent de molt bona gana,
quan de sobre, una tarrena
va surar-se al seu davant.
Surt un home gras y roig;
ab un brinco salta a terra;
pres li allarga la mà esquerra
y la entra a dins pe' de goig.

La tarrena altra vagada
gira y los empenh corrent,
allunyante de Sallent
per ser mes prompte a Igualada.
Los que ab enginy li seguian
las patadas, al tornar
al muros van sabé' explicar
lo que d'ella vist habian.
Sols conoxian mitj confosos
que al arrencar lo cavall,



va sentirse un crit de—Avall!
y un altre de—¡Som ditosos!!—

(ACABA)



Lo divendres, dia 19 del present mes, tindrà
lloch en lo teatro de Novetats una vetllada lite-
raria y musical a benefici de las Escuelas cosmo-
politicas lliures y populars de Catalunya, en
qual funció hi pendrán part gran número de
literats, músichs y poetas d'aquesta capital.

Com l' objecte a que van destinats los benefi-
cias, no pot menos de mereixe nostras simpa-
tias, recomanem a nostres llegidors que procu-
rin assistir a una festa que tan marcat color li-
beral revestirà, tenint en compte que es orga-
nizada y será portada a terme per elements de
la Masoneria y patrocinada per la logia Emancipación,
de Barcelona, composta en sa totalitat
d' obrers.

Sont benefici l' objecte d'aquesta vetllada, hi
haurá safata a la porta, y la entrada será per
invitación personal.

Si alguns dels nostres llegidors desitja assis-
tirhi, pot passarse per aquesta redacció, y se li
procurarán las invitacions y localitats que solli-
citi.

En lo cassino de la gent d'ordre de Barcelo-
na hi han hagut unas barallas que ni las del
elefant Pizarro ab los toros s'hi poden com-
parar.

Los romeubenchs y ls canovistas han mirat
d'estafarse uns ab altres la direcció del cassino
pera declararli seguidament partidari del gran
húsar ó del monstuo artiler, y ab tal motiu
nos han donat un hermós espectacle de desper-
gonyment monárquich que s'hi podian llogar
cadiras y banchs y fins sarras per las esquesnas
dels conservadorissims cacutants de tan nota-
bilíssims escamotejaments.

Si tractante d'ells ab ells cometen tals acci-
ons, que no serán capassos de fer tractante
del poble?

Apreném, donchs, a coneixels pera tractarlos
en son diá com se tingan merescut.

Corre la notícia de que en Xacó y la Beleta se disposan a fer las paus.

[Votoalístol] Ja será hora de que no dongan tant que dir á la seva edat, y sobre tot sent ja mort lo pare Claret.

Si 's fa tal consorxa, será pera posar una especie de bragues a la trencadura del respecte a las instituciones.

Pero tindrán una desgracia. Que 's trencats senten lo temps.

Y com ara son tan variables per la monarquia...

Lo remey aquest farà l'efecte d'un pegat en un banch.

Se diu que la regenta está prenyada de mes temps del que 's creya.

La monarquia está de pega. Tot son precipitacions.

Una partida de bandolers ó de revolucionaris (que pe'l cas es igual entre gent d'ordre), fa toth a Andalucía sobre las tropas lleals.

Se persegueix la tal partida, y ara surten dihent que eran... llops.

Al govern li passa lo que a tota persona potuga.

S'espantan de la seva sombra. Per aixó es que creu revolucionaris als llops.

Llegeixo en un periódich de Madrid, que ho copia d'un del extranjer, referintse a Espanya:

«El gobierno no se atreve con las reformas liberales, porque la iglesia se opone a ellas, entrando en palacio por la puerta falsa y apoderándose de las influencias femeninas.»

A tot arreu lo clero fa lo mateix: s'agafa ab las donas per la part mes débil.

Be podrian anar...

A rentar los plats dintre sa casa.

Aixó tindrian de fer las bandarras que passen tot lo dia xafardejant pe'l vehinat.

M'entenen?

Alguns emigrats espanyols que estantse a Fransa cregueren lo que 's deya 'l cónsul de Perpinyá respecte a ser indultats, al entrar a 'n aquesta patria de frares, toreros y liberals monarquichs, han rebut l'indult de reixas endintre.

Ja fan be 'ls compromesos, que no están per indults.

Val mes ser auell de bosch que de gabiá.

Oh! Y per lo poch que falta d'anarsen tot aixó daltabais.

Lo próxim dia 11 de Febrer (futura festa nacional d'Espanya) se celebrará a Barcelona de remolissimas maneras.

Además dels breners y vetlladas particulars de cada any (a pesar d'en Cánovas) que s'aumentarán en aquest, lo partit federal d'aquesta ciutat donará una gran festa en lo Teatro Ribas, que sols tindrà la llástima de poderse omplir aquell local cent vegadas ab la gent que hi voldrà cabre; y tenirse d'estar a munts pera celebrar aquesta fetxa de rampa y cólichs monarquichs.

Com pensém assistirhi, ja 'n parlarem oportunament.

Lo discurs d'en Pi Margall a Madrid sobre 'ls Gastos del Estat y son manifest últim al partit federal han fet posar pell de gallina a tots los defensors d'ocasió de la geperuda, coisa, bornia, manca, simple, lleitia, tonta y cara monarquia.

Un home tan gueto ab un pensament tan jove, los espetarra.

Y es natural. Com ells no son bons per res d'utilitat!

Ara resulta que s'han tingut de deixar anar casi tots los presos de Cartagena per motiu de la famosa sublevació, porque cap d'ells eran dels que feren la cosa.

¡Si que l'hem fet bona!

A veure si al últim los que enviaren a ca 'n Pistras a 'n en Fajardo també resultarán llops.

Tantas cosas se veuben en aquestos temps de nadar sense carbassas la monarquia...

En Carlets del As d'Oros ha dit que 'l partit carlista, com a tal partit, no pendrà part en las próximas elecciones.

Conformes.

Los carlins, com a carlins, no poden pendre part mes que lo saqueig de poblacions abandonadas y en l'assassinat de presoners indefensos.

Be prou lo temps que ho sabém!

Cada dia a Madrid se fan novas manifestacions d'obrgers que demanan pa ó treball.

Y cada vegada succeheix lo mateix: Algun dels manifestants a la presó.

Lo qual que no proba sino que 'l govern accedeix a lo que 's demana.

Pa, bo ó dolent, mes ó menos, a la presó 'n donan.

Y respecte a treball... si encara no 'n tenen prou despres de passar ta la familia y trobarse ells tancats, ni may.

Vens' aquí donchs probat, com, encara que indirectament, lo govern accedeix a lo que demana 'l poble treballador.

No podia esperarse menos de sas conviccions liberales.

Nostre apreciat company en Jesucrist El Motin, refet ja de la indecinta persecució conservadora de que fou objecte, ha tornat a publicar las lámimas a cinch colors, essent la primera de aquestas y última publicada una Entrada triunfal de «El Motin» en lo infern, que val la pena d'entretenershi, tant per la notable composició del dibuix, com per la rara y numerosa colecció de bestias d'hábit que 's veuben pe 'ls salons del senyor Pere Batero.

Aquest número es doble, la lámima ocupa 'l lloch de quatre grans planas, y val 30 céntims l'exemplar.

A comprarlo donchs, que val la pena.

Y El Motin te ben merecudá la protecció dels anti-clericals.

SEGUIHILLAS

Si un jorn prenas casarte ab dona riu, ella será mostrada de sas delicias; porque orgullosa la veurás com un Judas portant la bossa.

La mare m'aconella que jo ab tu 'm cas; mes encor que tu seas may lo rosari, ni vas a missa, sé qu'ets ay' de la acia esperitista.

RICH NARRAT



A Sallent s'ha obert una suscripció pera pagar los gastos de la causa d'imprenta que 'l extraordinariet rector d'aquella vila ha seguit contra nostre amic Victor Ferrer, que ja ha arribat a Barcelona cumplint la condemna de desterro donada a instancia d'aquell extraordinariet amic de tallas cocas ensucradas y d'olorar las rosetas a punt d'esclat.

Los donatius per aquest objecte se recullen en la redacció de El Republicano de Sallent.

Y las tornas se trobarán a la rectoria d'aquí poch temps.

Prou lo molstut y gras rector de Cornellá va baladrejar desde la menjadora sagrada pera que ningú s'acostés al acte conmemorador del segon aniversari de la mort del ciutadà Ramon Roca Batlle, mestre que fou de la escola laica de la Societat Cooperativa de dit poble.

Pero a pesar dels reverendissims brams de tan groixut personatge, la manifestació va estar concurrídisima, tenint ell la pega de trobarse a la mateixa hora sol ab quatre guetas que no son carn ni peix a la missa de primera classe coneguda ab lo malaguanyat nom d'ofici, y agafant

per aixó una tal rabiola que per poch rebenta com una cigala, amen.

No pogue fer mes conquista que la d'un emplet de correus que ha cambiat mes d'ideas que de camisa, y que sols per 'creditar-se mes de rampallut va volerlo creure tancant la porta al pas de la comitiva liberal, com l'estanvaypayellas espiritual habia manat a tots sos feligresos.

No cal que s'escarrasi, senyor rectocino, que ja 'ls pobles comensan a fer dels ruchs negres lo cas que 's mereixen.

Una piadosíssima esposa del Senyor, anant en la tramvia la setmana passada, va empendrelas a bofetadas contra un conductor, porque li exigia 'l pago del asiento d'una noya que la acompanyava.

Aquesta seràhica nora de María Santíssima deu haber estudiat per caninera.

Y va equivocar lo dia de lliensarse al camp.

Lo senyor bisbe de Barcelona, que pot manar y remenar tot lo de la religió dintre dels seus remats, ha disposat, per indicacions de donya Cristina la regenta, que al cap y cúa de las missas s'hi resi la collita que porta per títol pro muliere pregnate (per las donas prenyadas).

Molt será que aixó no fassi pecar a mes de reverents.

Es tant dolent recordarlos las causas de certs efectos!

Sobre tot, sent com son tan partidaris de certas causas.

Una noya de vint anys que a Morella ha volgut entrar al servey d'un reverent ha agafat una entermetat que li fa aumentar lo ventre, y espera que parsin nou mesos per curarse, després tornarla agafar, y aixis successivament.

Quanta cocca ensucrada per l'us de las reverencias corre pe'l mon!

Aquestos últims dias sembla que s'hagi fet moda l'afanar abrichs per las iglesias de Barcelona.

Finx en aixó 's té de contaxe que la religió no mes serveix pera despallarnos.

Y qué sabatassas que es lo senyor Pons de Sant Vicents de Castellet, enganya-animas d'onze, si 's creu que maltractantnos desde 'l peu de la taula ahont al demati fa pa y trago pera empasar-se Son Amo coll avall, tincim, de arrossarnos en la nostra fatlera de fer brometa ab los que 's distressan tot l'any de gos de Teranova pera fer mes respecte al remat de llana que 'l manté!

Sab qué ha lograt ab sas baladrejadas últimas contra LA TRAMONTANA!

Lo de sempre: fer nos aumentar lo número de llegidors en lo seu poble.

Si ni que cobrés lo tant per cent de nosaltres ho faria millor.

Ey! y que si 'l vol per continuar la propaganda, no li negarém pas.

Pero ¡ojdi sobre tot que no se 'n enterin los feligresos!

Llavors si que 's lluhiria.

Pera recullir las esquellas perdria 'ls bous.

O 'ls feligresos, que es igual.



GEROGLÍFICH

MARS
ELL
E E E E
O O O
A MARS II

EUDALT SALA

SOLUCIONS

I LAS CAMBIOS DEL NÚMERO PASAT

XERADAS: — Pa-peri-ns.

LO SISTEMA DECIMAL Á BARCELONA



—Tallim un metro de cansalada.



—Peseume un kilómetro de sardina.



—Mesúrim un lito... això, un litógrafa de illet.



—No mes té aquest?
—Y cinquanta centims que 'n porto.



—Pst... pst... ¿vol pujar?
—Be; quan ne voís?...
—Setanta cinch centímetros l' últim.



—[Las onssa! ¡y benta y ssinco sscentimooos!!



—¡¡Tricame un puro de deu centigrados!!



—Mossen Benet, vull fer dir una missa...
—Bueno; vingan duax pessetas.
—Qué diu, home! No me 'n faig mes que á rabó d' una pesseta y vinticinch santíssims.



Una infelís que sua 1 kilo.